

špatně, však jest lepší, než aby jsme měli na silnici zůstat, protože aspoň tuto noc tam chceme noclehotat, zkrátka o lepší hospodu se postaráme. Šli tedy ti dva roz-
mili chudí lidé, kterých žádný k sobě nechťel přijít, do jeskyně. A poněvadž již
tma byla, takže nevěděli, kde se položit, protože svatý Josef přinesl drobet ohně
a z té slámy, která tam na zemi byla, udělal pochodník, aby tím lépeji viděli, které
místo k odpocívání jest nejzpušobnější. K vřte též podobně jest, že něco třísek
nasekal a nahledal a z nich mály ohniček udělal, a poněvadž ta jeskyně neb ten
chlív (jak obyčej na takových místech bývá) plný byl nerádu a jiných všelijakých
necíst, protože vymetl jej a vyčistil, jak nejlepší mohl.

Posadily se tehdy spolu ty nejsvětější osoby v jeskyni jako nejaci nejchudší
a nejopovrhlejší lidé, kteří by nehodni byli, aby je kdo pod svou střechu přijal.
Neměli tam ani lavičky, ani stoličky, na které by seděli, žádného stolu, na kterém by
jedli, žádné postele, na které by odpocínuli, žádné světnice, kde by se ohřeli, žádné
nádoby, v které by něco vařili, žádné mísy, z které by jedli, nybrž na holý zemi se-
děti, na zemi jísti, na zemi ležeti a ve všech potřebách na zemi sobě pomáhati mu-
seli. Pomyšlí, pobozný křesťane, jak Bůh těm nejsvětějším lidem přísným se uká-
zal a jich nechal tolik potřeb a nedostatků trpět.

Když Maria a Josef v tom chlívě aneb v té jeskyni své pohodli vzhlídlí a dro-
bet něco byli pojedli, potom Maria Panna na modlení se dala a plačíc k Bohu
takto volala: O nejmilostivější Bože, vidíš, kterak od celého světa zavržena jsem,
že mě žádný v svém domě trpět nechce, ale musím v tomto smradlavém místě
jako nějaká málomocná zavděk přijít; však z toho všeho navěky pochválen
bůd, ó Bože můj! Já přiznávám se, že nic lepšího na tobě jsem nezastoužila, ny-
brž mnoho horšího hodná jsem, protože ještě jednou tobě děkuji, že jsi na mě tak
opovržený musí býti, protože mám přičinu nad tím horce plakat. Jestli pak zkrátka
lepší hospody nedostaneme a tvůj nejmilejší Syn v tom smradlavém chlívě musí
se naroditi, pro velikou žalost mé srdce ve mně se musí rozpuknouti a já navěky
za to se budu stydět, že jsem jej v takovém necistém a opovrhlemém místě poro-
dila; však děj se v tom tvá svata vůle, které já se dokonale oddávám. Když pak ta
svata Panenka své modlitby dokonala a položiti se chtěla, musela s slámou, kterou
byl svatý Josef v hromadu shrabal, zavděk přijít. On také dal jí svůj plášť, aby se
s ním přiodila, ona pak pro velikou zimu a pro tak tvrdé lože velmi málo mohla
spát. Ubohý Josef téměř celou noc v pláči strávil, aniž se potěšiti mohl, když svou
nejmilejší chot v takové chudobě a nedostatku postavenou viděl. Neb pro tu ne-
musela, než co on sám snášel, neb nikdy se toho nenadal, aby taková hanba a po-
tupa v jeho vlasti měla se mu přihodit, i také nemalo se stydět, že jako nějaký nej-
opovrhlejší zebřak musel v takovém špatném místě svou hospodu mít; však ve